

Prelude

Sirenes loeien, ziekenwagens rijden af en aan. Kinderen raken in paniek.

‘Meester Bert, alles ok?’

Juf Elise buigt zich over meester Bert en geeft hem vriendschappelijke, maar kordate tikjes tegen zijn wang. Meester Bert kreunt even, maar wordt niet wakker.

Tijdens een voetbalwedstrijdje van leerlingen tegen de leerkrachten in voorbereiding van het WK-gebeuren van de Rode Duivels, is de scheidsrechter, meester Bert, onderuitgezakt. Alles werd hem zwart voor de ogen. Hij zwalpte nog even over het omnisportterrein en viel dan pardoes neer over de bal.

De leerlingen schrikken en joelen luid.

Juf Mira probeert nog mond op mond beademing en hartstimulatie, maar niks mag baten. Juf Marge heeft ondertussen de 112 gebeld. Deze laat even op zich wachten.

Oef ! De ziekenwagen is na 15 minuten reeds aangekomen en dan wordt meester Bert vakkundig op een draagberrie gelegd en naar VITAZ te Sint-Niklaas gebracht.

Ondertussen is voor meester Bert alles zwart voor de ogen, hoort hij zijn collega's en de kinderen wel roepen, spreken en tieren. Maar niets komt over zijn lippen. Zijn lichaam reageert niet op zijn hersenen. Een donkere tunnel komt tevoorschijn en aan het einde ziet hij licht.

Daar staat Tiny, zijn directie en beleeft hij het einde van zijn loopbaan op de Bosjesschool...

1. Buitengewone lessen

Meester Bert stapt naar voren en zegt: ‘Ik heb het gehaald...’ Na meer dan 40 jaar in het onderwijs gestaan te hebben neemt meester Bert afscheid van zijn collega’s op de Bosjesschool met een receptie en wat hapjes. Hij kijkt met gemengde gevoelens terug op zijn schoolloopbaan en is opgelucht dat hij vanaf morgen, 1 mei 2023, niet meer voor de klas hoeft te staan. Niet dat hij geen goede ervaringen met bepaalde directies en de meeste collega’s heeft gehad, maar meer dan 40 jaar in het onderwijs is wel genoeg geweest.

Hij mijmert even terug in de tijd...

Waarom studeerde meester Bert voor onderwijzer in de Bisschoppelijke Normaalschool te Sint-Niklaas?

De redenen om een onderwijsopleiding te volgen waren divers. Oorspronkelijk wou meester Bert boekhouder worden. Deze keuze stond vast tot ongeveer de paasvakantie van 1979. Was het een droom of gebeurde het echt dat de titularis van de economische richting in het laatste middelbaar van het Sint-Lodewijkscollege van Lokeren, M. Cop, Bert duidelijk maakte dat hij goed met kinderen kon omgaan, zodat Bert uiteindelijk besloot om een andere opleiding te volgen.

Toch ging hij niet lichtzinnig te werk. Een eerstejaarsstudent van de Normaalschool te Sint-Niklaas, die Bert al kende van in de middelbare school, de latere meester I.V., kon hem inwijden in de cursussen van het eerste jaar. Bijzonder was vooral de

cursus godsdienst waarbij ook de kennis van het Hebreeuws nuttig was om te slagen voor de theoretische examens.

De terugblik naar zijn eigen lagere school gaf meester Bert ook voldoening en dan dacht hij vooral terug aan het 6^e leerjaar van meester Jean. Een rustige, een wat meer ervaren en vooral goede meester met oog voor sterke en zwakke leerlingen en met een groot hart voor zijn pupillen. Bert herinnert zich bijvoorbeeld nog levendig dat hij in de rij stond na het belteken en dat meester Jean hem loofde om een tien op tien voor een bepaald toets of huiswerk. Ook een medeleerling, Eric V., kreeg in die tijd een mededeling bij goede punten en dat hij echt wel wat kon, niettegenstaande Eric bij de lessen of taken niet zoveel inzet vertoonde.

Zo'n meester wou Bert wel worden. Een meester met een hart voor zijn leerlingen, rustig en ook speurend naar het goede in elke leerling.

Bijkomstige motieven, niet doorslaggevend maar wel relevant, waren de onderwijsopleiding van de grootvader van Bert, Achiël N., de tante, Margriet N. en uiteindelijk de begonnen, maar nooit voltooide opleiding van zijn eigen moeder, Annie Niemegeers.

Er bestond een traditie in de familie Niemegeers van onderwijzers. Meester Bert kwam pas later te weten dat ook zijn grootvader in de Bisschoppelijke Normaalschool te Sint-Niklaas school had gelopen.

Eenmaal zijn keuze gemaakt voor het onderwijs, stelde Bert dit ook voor op een bevraging van diezelfde titularis aan alle leerlingen van de 6e economische. De laatstejaars moesten hun

keuze ook motiveren, hetgeen Bert zondermeer in alle eerlijkheid kon. Een andere leerling die ook voor het onderwijs koos, maar vooral 'De vele vakanties' als motivatie opgaf, werd minder positief becommentarieerd.

Meester Bert startte zijn carrière in het Buitengewoon Secundair onderwijs (Buso), een afdeling van tuinbouw en schilderen van Emmaüs te Daknam.

In september 1982 had het 1e jaar een grote klasgroep. Ze zaten nog allemaal samen voor de algemene vakken, maar in oktober (die regeling gold in die tijd) kon een klas gesplitst worden. Die extra leerkracht had echter zijn vervroegde legerdienst aangevraagd in de grote vakantie en zo moest deze wel per 1 november zijn legerdienst vervullen.

In de normaalschool had de inspecteur van dienst gevraagd wie een stageopdracht wou aanvaarden en meester Bert had aangegeven dat hij dit wel zag zitten, maar een collega had deze opdracht gekregen te Deurslaar. Zodoende had meester Bert nog geen werk in september en oktober.

Pas nadat hij een brief met foto naar de inspecteur stuurde en hem persoonlijk ging bezoeken kreeg hij die dag zijn opdracht in het Buso met de bijkomende boodschap om die kinderen goed te behandelen.

Op 3 november 1982 kon meester Bert eindelijk starten met zijn loopbaan met de 1^e jaars en dit voor de algemene vakken: godsdienst, wiskunde, taal en WERO (wereldoriëntatie).

Het werd geen onverdeeld succes. Meester Bert had geen ervaring in het Bijzonder onderwijs en de 'lievertjes' waren soms ook geen doetjes.

Zijn voorganger liet stevast een bepaalde leerling op de speelplaats staan opdat die de les niet zou verstoren. Meester Bert was weer veel te goed en liet hem wel binnen met alle gevolgen van dien. De goede adviezen van de leerkrachten schilderen waren ook niet van dien aard dat ze veel zouden helpen, maar op die leeftijd probeer je te luisteren naar goede of slechte raad en ze ook uit te voeren. Een conflict met een leerling liep daardoor danig uit de hand en meester Bert had het gevoel dat het hopeloos was met deze dertienjarige.

Zo was er ook een incident in het naar huis gaan. Een geldstuk werd voor de voeten van meester Bert gegooid. De 'goede' raad van de leerkracht schilderen indachtig probeerde meester Bert alle methoden uit om te achterhalen wie het gegooid had. Dat bracht natuurlijk geen zoden aan de dijk en het was het einde van meester Bert zijn 'Bijzondere Onderwijs'-carrière.

Zodoende mocht meester Bert het volgende schooljaar er niet meer aan de slag en kon hij eindelijk zijn weg zoeken in het gewoon onderwijs.